

Dosarul nr. 2rac-209/16

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău – V. Gîrleanu
Instanța de apel: CA Chișinău – Iu. Cimpoi, N. Craiu, N. Simciuc

ÎNCHEIERE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către Compania de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea Comercială „Mobiport Lux” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Companiei de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Ion Rotari privind încasarea despăgubirii de asigurare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 02 aprilie 2015 SC „Mobiport Lux” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva CA „Asterra Grup” SA, intervenient accesoriu Ion Rotari privind încasarea despăgubirii de asigurare.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că pe data de 26 iunie 2014 s-a produs accidentul rutier cu implicarea autoturismului Hyundai Elantra, n/î C QB 097 și Dacia Logan, nr./î C QC 663. Vinovat de producerea accidentului a fost recunoscut Ion Rotari, șoferul autoturismului Dacia Logan, asigurat la CA “Asterra Grup” SA. Autoturismului Hyundai Elantra n/î C QB 097 aparține cu drept de proprietate SRL “Lima”, iar în conformitate cu contractul de comodat nr. 6 din 05 februarie 2013 automobilul este dat în folosință comodatarului SRL “Mobiport Lux”.

SC „Mobiport Lux” SRL a menționat că despre producerea accidentului rutier la 30 iunie 2014 a informat CA “Asterra Grup”, cu anexarea tuturor documentelor necesare, solicitînd constatarea pagubei, stabilirea și achitarea despăgubirii de asigurare, în corespundere cu art. 20 alin. (3) al Legii cu privire la asigurarea

obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006.

Reclamantul a susținut că prin raportul independent de evaluare a pagubei nr. 921/07A din 24 iulie 2014 la actul de examinare din 22 iulie 2014 a automobilului marca Hyundai Elantra, n/î C QB 097, s-a constatat că valoarea prejudiciului cauzat proprietarului constituie suma de 41.399,43 lei. Astfel, la 04 noiembrie 2014 din contul SC „Mobiport Lux” SRL au fost achitate toate cheltuielile pentru executarea lucrărilor de reparație în mărime de 43.632 lei, fapt confirmat prin factura fiscală.

SC „Mobiport Lux” SRL a invocat că în urma adresării Comisiei Naționale a Pieței Financiare în calitate de organ de stat, care supraveghează piața asigurărilor auto, autoritatea căreia se extinde asupra companiilor de asigurare, privind prevenirea practicilor neloiale, abuziv și frauduloase în sectorul financiar cât și în cel al asigurărilor, în scopul protejării intereselor clienților și achitării despăgubirii de asigurare cuvenite, CA “Asterra Grup” la 13 februarie 2015 a transferat în contul SC „Mobiport Lux” SRL doar suma de 26.217 lei ca despăgubiri de asigurare. Iar diferența dintre suma achitată de SC „Mobiport Lux” SRL pentru reparația autovehiculului și suma achitată de CA “Asterra Grup” în calitate de despăgubire de asigurare este de 17.415 lei, care pînă la moment nu a fost achitată.

Reclamantul a solicitat de a încasa din contul CA „Asterra Grup” SA suma de 17.415 lei cu titlu de despăgubiri de asigurare.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 10 decembrie 2015 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de către SC „Mobiport Lux” SRL. S-a încasat de la CA “Asterra Grup” SA în beneficiul SC „Mobiport Lux” SRL despăgubirea de asigurare în sumă de 17.415 lei și taxa de stat în sumă de 522,45 lei (f.d. 110, 113 - 118).

La 11 decembrie 2015 CA “Asterra Grup” SA a înaintat cerere de apel, solicitînd casarea hotărîrii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 10 decembrie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii (f.d. 112, 130 - 133).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016 s-a respins cererea de apel declarată de CA “Asterra Grup” SA. S-a menținut hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 10 decembrie 2015 (f.d. 146 - 156).

La 05 aprilie 2016 CA “Asterra Grup” SA a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016 și hotărîrii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 10 decembrie 2015, solicitînd casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii (f.d. 159 - 164).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuie să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 18 februarie 2016 și a fost expediată părților la data de 02 martie 2016 (f.d. 157). Recurentul a depus recurs la 05 aprilie 2016 și se consideră a fi depus în termen.

Analizând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de CA "Asterra Grup" SA, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Recurentul a invocat în recursul său că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuie să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele

anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de CA “Asterra Grup” SA împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Compania de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea Comercială „Mobiport Lux” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Companiei de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Ion Rotari privind încasarea despăgubirii de asigurare.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas